

Sygn. akt : I ACa 889/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2016r

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie :

Przewodniczący : SSA Grzegorz Krężolek [spr]

Sędziowie : SA Anna Kowacz Braun , SA Robert Jurga

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2016r w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. O.

przeciwko : J. G.

o zapłatę

na skutek skargi pozwanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 marca 2016r ,

sygn. akt : I ACa 1795/15

P o s t a n a w i a

Odrzucić skargę.

SSA Anna Kowacz Braun SSA Grzegorz Krężolek SSA Robert Jurga

Sygn. akt : I ACa 889/16

UZASADNIENIE

Pozwany J. G., składając skargę o wznowienie postępowania , objął nią postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem , wydanym przez Sąd Apelacyjny w Krakowie ,w dniu 30 marca 2016r , w sprawie o sygnaturze I ACa 1795/ 15 , którym na skutek apelacji powoda E. O. , doszło do zmiany wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 22 września 2015r , sygn. XI GC 12/14 i zasądzenia na rzecz powoda od skarżącego kwoty 151 335, 50 złotego z ustawowymi odsetkami od dnia 2 października 2015r . Pozwany został obciążony kosztami procesu , w wysokości 11 184 złotych , oraz kosztami postępowania apelacyjnego, w kwocie 10 267 złotych.

We wniosku skargi J. G. domagał się :

- wznowienia postępowania,
- uchylenia objętego skarga wyroku oraz zniesienia postępowania przed Sądem Apelacyjnym , ponadto
- zasądzenia na jego rzecz od E. O. kosztów postępowania wznowieniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według obowiązujących norm.

Skarga została oparta na zarzucie nieważności postępowania przed Sądem Apelacyjnym albowiem na skutek naruszenia przepisów postępowania pozwany został pozbawiony możliwości działania , a tym samym nie mógł właściwie bronić swoich praw procesowych . / art. 401 pkt 2 kpc. /

Jak wynika z pisemnych motywów skargi , J. G. realizacji wskazanej podstawy wznowienia upatrywał w tym , że nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej po której doszło do wydania niekorzystnego dla niego wyroku , zmieniającego rozstrzygnięcie Sądu I instancji , którym powództwo skierowane przeciwko obecnie skarżącemu zostało w całości oddalone.

Nieprawidłowość zawiadomienia , która w swoich konsekwencjach doprowadziła do sytuacji w której nie mógł , działając w postępowaniu osobiście , skutecznie podjąć obrony przed argumentami zawartymi w środku odwoławczym przeciwnika procesowego , miała według autora skargi, polegać na tym , iż zostało ono odebrane przez osobę nieuprawnioną , bo przez pracownika firmy prowadzonej przez skarżącego- Biura (...) , mieszczącej się przy ul. (...) w B.. Było to , jak m argumentował skarżący , wynikiem wadliwie wskazanego w apelacji od wyroku Sądu I instancji , przez E. O. adresu pozwanego , który aby doręczenie mogło być uznane za prawidłowe , mógł jedynie osobiście tego rodzaju korespondencję, jako do niego kierowaną, odbierać.

Skarżący zaznaczył , że dotąd , w każdym przypadku kierowania tego rodzaju korespondencji tylko w ten sposób, była ona przezeń odbierana.

J. G. wskazywał dodatkowo , iż wobec takich okoliczności zastosowanie przez Sąd Apelacyjny normy art. 138 §2 kpc i w konsekwencji uznanie , że zawiadomienie skarżącego o rozprawie było prawidłowe nie może być uznane za decyzję poprawną z konsekwencjami w zakresie oceny postępowania przed tym Sądem jako dotkniętym nieważnością .

Podnosił także , że o wydaniu wyroku z 30 marca 2016r dowiedział się w dniu 6 czerwca 2016r , po otrzymaniu od komornika przy Sądzie Rejonowym w O.K. M. zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego z wniosku E. O..

To ostatnie stwierdzenie przy skonfrontowaniu go z datami wydania orzeczenia objętego skargą oraz jej wniesienia – 14 czerwca 2016r –/ k.11 akt /, daje podstawę do przyjęcia , iż termin o jakim mowa w art. 407 §1 kpc , został przez J. G. zachowany.

W ramach oceny czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia , Sąd Apelacyjny ustalił następujące fakty :

Składając pozew przeciwko obecnie skarżącemu o zapłatę kwoty 151 335, 50 złotego z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu , E. O. swoje żądanie wiązał z prowadzoną przez pozwanego działalnością gospodarczą , która prowadziła on pod firmą Biuro (...) , wskazując jako jej adres - właściwy także dla samego pozwanego – „(...)-(...) B. ul. (...)”

Z podstawy faktycznej powództwa jednoznacznie wynikało ,że roszczenie powoda , także będącego jednoosobowym przedsiębiorcą miało swoje źródło w zawartej przez strony umowie pośrednictwa finansowego w wymianie walut.

Wskazany przez powoda adres pozwanego był tożsamy z tym, jaki dla działalności gospodarczej J. G. wynikał z załączonych do akt danych z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej . Wskazany tam adresem dla doręczeń jest, w odniesieniu do pozwanego jako przedsiębiorcy, B. ul. (...).

/ dowód : pozew k. 3-4 . dane z Centralnej Ewidencji , k. 12 akt IX GC 12/14 w załączeniu/

Na wskazany wyżej adres, Sąd I instancji doręczył pozwanemu J. G. , odpis wydanego w dniu 29 listopada 2013r nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wraz z odpisem pozwu oraz stosownym pouczeniem o prawie , terminie i sposobie wniesienia sprzeciwu.

Korespondencję tę odebrał pracownik pozwanego J. P.. Taki sposób odbioru jej nie był przez obecnie skarżącego kwestionowany i aprobuje go, jako wobec siebie skuteczny, w terminie ustawowym złożył sprzeciw, podejmując merytoryczną obronę przed roszczeniem E. O..

/ dowód : zwrotne potwierdzenie odbioru k. 41 akt , sprzeciw pozwanego k. 56-57 akt /

Także podczas postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji , przesyłane przez Sąd pozwanemu zawiadomienia o terminach rozpraw czy doręczania odpisów wydawanych postanowień, będąc , w każdym przypadku kierowane na adres: „ (...)-(...) B. ul. (...)” , były przezeń przyjmowane wraz z potwierdzeniem odbioru , bądź to osobiście / dowód: zwrotne potwierdzenia odbioru por k. 112 , 127 , 148 akt / , bądź potwierdzał ich odbiór pracownik J. P. , a pozwany nie kwestionował , przy tego rodzaju odbiorze zastępczym, jego skuteczności wobec siebie, stawiając się np. na termin rozprawy w dniu 17 marca 2015r, mimo takiego zastępczego zawiadomienia o nim. / dowód potwierdzenie odbioru zawiadomienia dokonane przez pracownika skarżącego , protokół rozprawy k . 162 i 164 , wskazanych wyżej akt /

Na ten sam adres : „ B. ul. (...) „, Sąd I instancji doręczył pozwanemu odpis apelacji przeciwnika procesowego, a fakt jego otrzymania , w sposób skuteczny, obecnie skarżący potwierdził własnoręcznym podpisem , był to przy tym adres tożsamy z tym , jaki został wskazany także w środku odwoławczym E. O.

/ dowód apelacja powoda , zwrotne potwierdzenie odpisu apelacji, pochodzące od pozwanego por. k.199 i 213 akt /

Podczas całego postępowania przed Sądami I jak i II instancji , adres pod który była kierowana poznaczona dla J. G. korespondencja sądowa , nie zmieniał się , a w szczególności., pozwany nie podnosił , iż jest on adresem niewłaściwym czy też takim , który utracił aktualność.

Zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej, odbytej w dniu 30 marca 2016r , po której został wydany , kwestionowany skargą wyrok , przeznaczone dla osobiście działającego w sprawie pozwanego, zostało przesłane na adres pod którym dotychczas korespondencja była skutecznie doręczana-„ (...)-(...) B. ul. (...)”

Zawiadomienie zostało odebrane przez J. P. , wskazanego przez doręczającego przesyłkę, jako pracownik upoważniony do takiego odbioru. Na dokumencie odbioru , poza podpisem odbierającego, widnieje także pieczęć firmy (...). Sąd Apelacyjny ocenił to zawiadomienie jako procesowo skuteczne.

/ dowód potwierdzenia odbioru zawiadomienia, protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 30 marca 2016r k.218 i 219 akt IX GC 12/14 - w załączeniu/

Podstawą dokonanych ustaleń była treść dokumentów znajdujących się we wskazanych wyżej aktach , wobec których brak podstaw by odmówić im waloru wiarygodności.

Wobec takich ustaleń , zdaniem Sądu Apelacyjnego , nie można w sposób uzasadniony uznać , że skarga pozwanego opiera się na ustawowej podstawie wznowienia.

Zgodnie z utrwalonym i podzielanym przez Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym skargę pozwanego , stanowiskiem Sądu Najwyższego, badanie czy skarga o wznowienie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia wprawdzie obejmuje swoim zakresem tylko te podstawy , które powołuje autor skargi ale nie ogranicza się jedynie do potwierdzenia , iż wskazał on , w piśmie procesowym początkującym to postępowanie jedną bądź więcej takich podstaw , które wymienia ustawa procesowa. Zakres weryfikacji skargi z tego punktu widzenia ma służyć weryfikacji tego, czy rzeczywiście ta podstawa [podstawy] zachodzi.[zachodzą].

Nieco inaczej rzecz ujmując, dla stwierdzenia , iż skarga opiera się na ustawowej podstawie, nie wystarcza, ażeby okoliczności faktyczne powołane przez skarżącego dawały się „ podciągnąć „ pod taką podstawę wskazaną w skardze ale muszą one w sposób dostateczny potwierdzać , że podstawa ta rzeczywiście została zrealizowana

/ por. bliżej w tej kwestii , powołane jedynie dla przykładu judykaty Sądu Najwyższego z 4 marca 2010r , sygn. I CZ 2/10 , z 10 kwietnia 2014r , sygn.. IV CZ 8/14 z 9 grudnia 2014r , sygn. III CZ 51/14 i z 18 lutego 2015r , sygn. I CZ 3/ 15 - wszystkie powołane za zbiorem Legalis /

Lektura uzasadnienia skargi J. G., w ramach której powołuje on tylko jedną podstawę wznowienia – nieważność postępowania przed Sądem Apelacyjnym , który wydał objęty nią wyrok , skonfrontowana z treścią akt sprawy , w którym orzeczenie to zostało wydane , wyklucza uznanie , iż podstawa ta rzeczywiście istnieje.

Z dokonanych ustaleń wynika bowiem , że adres wskazywany w pozwie , a następnie w apelacji powoda E. O. , jako ten na który miała być przekazana pozwanemu korespondencja sądowa , dotycząca procesu stron, był tym adresem pod którym pozwany prowadził działalność gospodarczą z którą było związane dochodzone pozwem roszczenie.

Adres ten – „ (...)-(...) B. ul. (...) „ był adresem firmy skarżącego Biura (...) „ i podczas całego postępowania rozpoznawczego tak przed Sądem I jak i II instancji nie ulegał zmianie.

Co najważniejsze , kierowana tam korespondencja przeznaczona dla J. G. była odbierana bądź to przez niego osobiście , bądź też przez pracownika firmy pozwanego , J. P. , którego doręczyciel traktował jako upoważnionego do takiego zastępczego jej odbioru.

Tego rodzaju doręczenie następowało kilkakrotnie i nigdy , podczas trwania postępowania przed Sądem I instancji nie było negowane przez obecnie skarżącego jako dokonane nieskutecznie , a J. G. stosował się do zawartych , w tak doręczanej korespondencji , zarządzeń czy też podejmował , we właściwych terminach, czynności o jakich była w niej mowa.

Po raz pierwszy pozwany zakwestionował jego skuteczność dopiero w skardze o wznowienie postępowania.

Wobec tego nie można uznać , że zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej, odbytej w dniu 30 marca 2016r , przeznaczone dla J. G. , dokonane przez Sąd Apelacyjny w taki sam sposób jak wielokrotnie poprzednio czynił to , w sposób aprobowany przez obecnie skarżącego Sąd I instancji , odebrane przez pracownika pozwanego , nietrafnie zostało uznane przez Sąd II instancji za prawidłowe , a co za tym idzie, aby rozstrzygnięcie wydane na skutek rozpoznania apelacji powoda po jej przeprowadzeniu , miało zapaść w warunkach nieważności postępowania.

Dlatego też, w odwołaniu się do poczynionych ustaleń faktycznych i przytoczonych powodów , uznając , iż skarga J. G. nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia , Sąd Apelacyjny orzekł o jej odrzuceniu , na podstawie art. 410 §1 kpc w zw. z art. 401 pkt 2 kpc.

SSA Anna Kowacz Braun SSA Grzegorz Krężolek SSA Robert Jurga

-